

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.404/2013/3. szám

A Debreceni Ítéltábla a Feketéné dr. Szemző Margit (címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Csontos Krisztián ügyvéd ügyintézése mellett a Csontos Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (címe) I. rendű és a dr. Pink Marianna ügyvéd ügyintézése mellett a dr. Pink Marianna Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt II.rendű alperes neve (címe) II. rendű alperesekkel szemben jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Miskolci Törvényszék 23.P.22.137/2012/15. számú ítélete ellen a felperes részéről 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét helybenhagyja.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az I. rendű alperes országgyűlési képviselő és a II. rendű alperes alelnöke.

Az I. rendű alperes 2012. július hó 20. napján **H**en sajtótájékoztatót tartott, amelynek során az időközi polgármesteri választásnál induló **K. A.** x-i polgármesterjelölt érdekében kampánybeszédet mondott. A sajtótájékoztatón többek között azt nyilatkozta, hogy **H** az ország egyik legeladósodottabb települése, a város minden lakosára a csecsemőtől az aggastyánig több százezer forintnyi adósság jut; a **h-ek** már fizetnek adót az ingatlanjaik után, és **L. J. y-n** képviselőtársaival megteremtette az ebadó bevezetésének a lehetőségét is. Hangsúlyozta, hogy bár a kormány tíz év alatt egymillió új munkahelyet teremtését ígérte, az emberek a munka világában zajló változásokból egyelőre csak azt érzik, hogy kevesebb pénzért többet kell dolgozniuk. A több százezer új munkahelyből néhány ezernek **H**re is jutnia kellett volna, ezzel szemben a város aktív korú lakosságának jelentős része a szocialista vezetésű szomszédos **Szen** találja meg a boldogulását.

A sajtótájékoztatón két képviselőtársával megjelent **H. K.** a **Y** városi elnöke is, aki vitába szállt az I. rendű alperessel. Kifejtette, hogy a városnak nincs működési célú hitele, a település minden forintot fejlesztésre fordított. Közölte azt is, hogy az önkormányzat az elmúlt években sokat tett a helyi foglalkoztatási helyzet javítása érdekében, mintegy 700 új munkahely kialakítását és további 600 megőrzését támogatta anyagilag.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a II. rendű alperes, illetőleg ha az ő felelőssége nem lenne megállapítható, akkor az I. rendű alperes, mint a II. rendű alperes neve országgyűlési képviselője megsértette a felperes jóhírnevét azon valótlan tény állításával, illetőleg a valóság elferdítésével, hogy „**H** az ország egyik legeladósodottabb települése, a város minden lakosára csecsemőtől az aggastyánig több százezer forintnyi adósság jut.” Kérte az I. rendű alperes eltiltását a további jogsértéstől és arra való kötelezését, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül hivatalos sajtótájékoztatón nyilatkozattal kérjen bocsánatot **H** Megyei Jogú Város valamennyi lakosától a város jóhírnevének megsértése miatt, továbbá nyilatkozzon arról, hogy a 2012. július hó 20. napján megtartott sajtótájékoztatón a valóságot lényegesen elferdítve mutatta be a település gazdálkodását, míg a valóság az, hogy a felperes működési célú hiánnyal nem, csupán fejlesztési célú adósságállománnyal rendelkezik. Végezetül 1 000 000 Ft kártérítés megfizetésére is kérte kötelezni az I. rendű alperest.

Előadta, hogy a sajtótájékoztatón elhangzott nyilatkozatban az I. rendű alperes csak és kizárólag azt a tényt emelte ki, amely szerint a város adósságállománya a többi városhoz viszonyítottnak jelentős mértékű, azt azonban elhallgatta, hogy a városnak nincs működési hiánya, és az adósságállomány azon beruházások következtében emelkedett erre a szintre, amelyet pártállástól függetlenül minden képviselő megszavazott. Tény, hogy a város magas adósságállománnyal dolgozik, de eddig a jogos részleteket mindig pontosan fizette, ugyanakkor az adósságállomány segítségével megnégyszereződött a város vagyona, tehát a vagyonelemek bőségesen fedezik a tartozásállomány mértékét. Fontosnak tartotta, hogy a település éves adósságszolgálat a törvényi előírásoknak megfelel, az előírt mértéket sosem lépte túl, amelyet mind az ÁSZ, mind a rendszeres könyvvizsgálat igazolt.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Az I. rendű alperes hivatkozott arra, hogy a felperes által sérelmezett nyilatkozatot az **X** alelnökeként tette. Az egységes bírói gyakorlat szerint, ha valaki a jogi személy nevében és képviselőjében tesz nyilatkozatot, akkor a jogi személy tevékenységi körében eljáró természetes személy magatartásának joghatásai a jogi személyre nézve állnak be. Állította továbbá, hogy a kereset tárgyává tett kijelentés valós tényeket tartalmazott, ezért az személyiségvédelmi igényt nem alapoz meg. Azon felperesi hivatkozást pedig, mely szerint annak elhallgatása a részéről, hogy a városnak nincs működési hiánya és ez a valós tények hamis színben való feltüntetését jelenti, azért tartotta alaptalannak, mert erről az esetben lehetne szó, ha a megtörtént események sajátos csoportosításával alaptalanul következtetett volna további meg nem történt tényekre, vagy ha utalásokkal, célzásokkal, feltevésekkel keltette volna további események megtörténtének a látszatát. Álláspontja szerint a kifogásolt közlések véleménynyilvánításnak minősülnek, továbbá vitatta a felperes nem vagyoni kárigényét is. A II. rendű alperes hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperes a valóságnak megfelelő tájékoztatást adott, a nyilatkozata objektív tényeken alapult, amit a KSH adatai is

alátámasztanak, így a valóság elferdítéséről vagy valós tények hamis színben történő feltüntetéséről nem lehet szó. Az I. rendű alperes nem azt állította, miszerint a felperes fizetéseképtelen, hanem azt mondta el, hogy a város eladósodott, ez a tény pedig megfelelt a valóságnak.

Az elsőfokú bíróság a 15. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte őt, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 25 000 Ft, a II. rendű alperesnek pedig 25 000 Ft + áfa összegű perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 60 000 Ft kereseti illeték az állam terhén marad.

Határozatának indokolása szerint az I. rendű alperes, mint a x-i párt alelnöke abból a célból nyilatkozott a sajtótájékoztatón, hogy a politikai szervezet álláspontját, nézeteit közvetítse a nyilvánosság felé, ezért az általa tett nyilatkozatért - amely az alperesi védekezéssel ellentétben nem volt véleménynyilvánításnak tekinthető - a II. rendű alperes vonható felelősségre.

Az alperesek okiratokkal támasztották alá, hogy **H** adósságállománya tetemes, amit a felperes sem vont kétségbe, így a sérelmezett kijelentés valótlansága nem volt megállapítható.

A felperes kereseti kérelmének alapjaként arra is hivatkozott, hogy az I. rendű alperes által közöltek hamis színben tüntetik fel a valóságot, illetőleg hamis látszatkeltésre alkalmasak, mert az I. rendű alperes elhallgatta azt, hogy a felperes gazdálkodása során kimutatott hosszúlejáratú tartozások kifejezetten fejlesztésből adódtak, tehát a város vagyona jelentős mértékben gyarapodott, míg működési célú tartozások nem mutathatók ki. A magas tartozásállomány mellett a város a jogos törlesztéseket pontosan fizeti, a vagyona megnégyszereződött, a megnövekedett vagyonelemek bőségesen fedezetet nyújtanak a tartozásaira.

A perbeli jogvita elbírálásakor nem volt figyelmen kívül hagyható az, hogy az I. rendű alperes nyilatkozatának célja nem a felperes gazdálkodásának a bemutatása és a működésének a vizsgálata volt, hanem a sajtó összehívására egy kampányhadjárat során került sor, ahol az I. rendű alperes a saját, illetőleg az időközi választásokon induló polgármesterjelölt pártjának nézeteit hangsúlyozta, és ennek alátámasztására tett tényállításokat.

Azzal, hogy a sajtótájékoztatón a **Y** városi elnöke vitába szállt az I. rendű alperessel, és kijelentette, miszerint a városnak nincs működési célú hitele, s minden pénzt fejlesztésre fordít, elhangzottak a felperes által hiányolt állítások is.

Az nem volt jogsértő, hogy a város adósságállománya milyen mértékű és abból az egyes lakosokra milyen összeg jut, mert ezen adatközlésből a város gazdálkodására nem lehetett teljes körű következtetéseket levonni. Annak vizsgálata, hogy **H** adósságállománya minek következtében emelkedett meg, tartozásait a város hogyan teljesíti és a gazdálkodása hogyan alakul, a személyiségi jogi jogvita kereteit meghaladja.

Mindezen körülményeket értékelve a törvényszék arra az álláspontra helyezkedett, hogy a II. rendű alperes képviselőjében eljáró I. rendű alperes kereset tárgyává tett nyilatkozata nem valósított meg személyiségi jogsértést. Jogsértés hiányában annak jogkövetkezményei sem voltak alkalmazhatóak sor, ezért a felperes által felajánlott tanúbizonyítás szükségtelen volt.

A pervesztes felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére, amelynek összegét a kifejtett tevékenységhez és a jogvita egyszerű megítéléséhez igazodóan mérsékelte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatását, és a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresete teljesítését kérte. Továbbra is kifogásolta, hogy az I. rendű alperes nem adott tájékoztatást a város adósságállományának összetételéről, hiányolta a gazdálkodás vizsgálatának az elmaradását, amit nem csupán a város működésével, hanem a fejlesztésével összefüggésben kell vizsgálni. A fejlesztések és beruházások elhallgatásával, valamint mindössze az adósság említésével az I. rendű alperes félretájékoztatta a hírolvasókat, ami többekben is félelmet és riadalmat keltett. Továbbra is fenntartotta a tanúbizonyítási kérelmét.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet az I. rendű alperessel szemben elutasító részét. Az ítélet tábla a fellebbezést alaptalannak találta a következők szerint:

Annnyiban pontosítja az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét, hogy **H** adósságára vonatkozó adatok ezer forintban értendők. Ezen pontosítás mellett az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetésre jutott, aminek indokaival is egyetértett az ítélet tábla.

Az I. rendű alperes a sajtótájékoztatón az eladósodottság tényét rögzítette anélkül, hogy ennek okára akár csak utalt volna. Önmagában azon tényállítás, hogy a város az ország egyik legjobban eladósodott települése és annak polgáira több száz ezres tartozás jut, valós volt. Maga a felperes is elismeri a fellebbezésében - annak 3. oldalának második bekezdésében - a magas tartozásállomány tényét. Az I. rendű alperes nem jelölte meg ezen adósságállomány eredetét, nem közölte annak összetételét, nem állította az adósságszolgálat teljesítésének elmaradását és a város vagyoni gyarapodásának a hiányát. Mivel a sajtótájékoztató témája nem **H** gazdálkodásának bemutatása, hanem az ellenzéki polgármesterjelölt népszerűsítése volt, ilyen kötelezettség nem is terhelte, arról nem szólva, hogy ott helyben elhangzottak az adósságállomány szerkezetének tisztánlátásához szükséges további adatok is. Itt szükséges rögzíteni azt is, hogy önmagában az adósságállomány meglétét és nagyságát nem befolyásolja annak eredete és összetétele, az adósságszolgálatot teljesíteni kell függetlenül attól, hogy a kölcsön felvételére a működés

finanszírozása vagy fejlesztés céljából került sor. Az I. rendű alperes pedig csupán erről nyilatkozott, amiből további, a felperes által megjelölt következtetés nem volt alappal levonható.

Amint azt maga a felperes is kifejtette a fellebbezésében, a hírnévrontást csak az objektív valóságnak meg nem felelő közlés valósíthatja meg. Az I. rendű alperes részéről nem került sor való tények hamis színben történő feltüntetésére sem, a nyilatkozata semmi olyan utalást nem tartalmazott, amiből a **H** fizetéseképtelenségére lehetett volna következtetni.

Tekintettel arra, hogy a felperes által kifogásolt kijelentés valótlan tényeket nem tartalmazott, és a való tényeket sem tüntette fel hamis színben, nem sértette meg a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. Jogsértés hiányában pedig nem kerülhetett sor annak a Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének a-c) pontjaiban szabályozott objektív és az e) pontjában szabályozott szubjektív szankcióinak alkalmazására.

A leírtak miatt az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét annak helyes indokai alapján, és mindössze a fellebbezés által szükségessé tett kiegészítéssel a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta, utalással a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésére. A II. rendű alperesnek perköltsége nem merült fel, így ennek kérdésében határozni nem kellett. A felperes személyes illetékmentessége okán a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-a (1) bekezdésének b) pontja és 56. §-ának (1) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Debrecen, 2013. október hó 8. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Pribula László sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő